

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

PVSDE

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پژوهشکده تاریخ

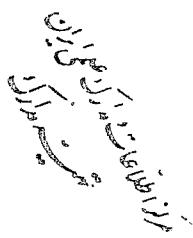
پایان نامه

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد رشته تاریخ ایران اسلامی

۱۳۸۲ / ۷ / ۱۰

موضوع

نقش آیت الله حاج سید رضا زنجانی در تحولات سیاسی - اجتماعی ایران
۱۳۶۲ - ۱۲۸۲ ش

استاد راهنمای

جناب آقای دکتر ناصر تمیل همایون

استاد مشاور

جناب آقای دکتر وهاب ولی

نگارش

مهدي ابوالحسني توقي

تايستان ۱۳۸۲

۴۷۶۸۵

تقدیم به سلکه صبور زندگی ام

همسرم

نقش آیت الله حاج سید رضا زنجانی

در تحولات سیاسی - اجتماعی ایران

۱۳۶۲-۱۲۸۲ ش

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
- مقدمه	۶
- سخنی پیرامون منابع	۱۸
- فصل یکم: زندگانی سید رضا زنجانی از تولد تا مهاجرت به تهران	۱۳۲۴ - ۱۲۸۲ ش
۴۲ - ۸۳	
- درآمد	۴۳
۱ - اوضاع سیاسی - اجتماعی ایران در فاصله سال‌های ۱۳۱۵ - ۱۲۸۲ ش	۴۴
۲ - خاندان موسوی زنجانی	۴۷ - ۵۵
الف - از مهاجرت به ایران تا تولد سید محمد ۱۲۸۴ ق	۴۷
ب - خانواده سید محمد مجتبی زنجانی	۵۱
۳ - سید رضا زنجانی از تولد تا مهاجرت به تهران	۵۵ - ۸۳
الف - از تولد تا تحصیلات در قم ۱۳۱۵ - ۱۲۸۲ ش	۵۵
ب - کشف حجاب	۶۱
ج - تدریس در حوزه علمیه قم	۶۷
د - مهاجرت از زنجان به تهران ۱۳۲۱ - ۱۳۱۵	۷۱
ه - اقامت در تهران و حوادث آذربایجان	۷۴
- نتیجه گیری	۸۲
- فصل دوم: پیدایش و اوج گیری نهضت ملی ایران از آغاز تا کودتای ۲۸ مرداد ۱۱۶ - ۸۳	

۱- اوضاع سیاسی - اجتماعی ایران پس از شهریور ۱۳۲۰ و شکلگیری نهضت ملی ایران	۸۴	- درآمد
۲- آیت الله حاج سید رضا زنجانی از اقامت در تهران تا کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ش.	۸۵	
الف- تشکیل جامعه (هیئت) علمیه تهران	۸۸	
ب- آیت الله زنجانی و نهضت ملی	۹۴	
ج- آیت الله زنجانی، همگام با دولت ملی	۱۰۰	
- نتیجه گیری	۱۱۵	
- فصل سوم: دوران نهضت مقاومت ملی ایران (از کودتا تا تشکیل جبهه ملی ۱۳۳۲-۳۹)	۱۱۶	
- درآمد	۱۱۷	
۱- اوضاع سیاسی - اجتماعی ایران پس از کودتای ۲۸ مرداد و تشکیل نهضت مقاومت ملی ایران	۱۱۸	
۲- نهضت مقاومت ملی ایران	۱۲۶	
الف- مقدمه	۱۲۶	
ب- آغاز فعالیت نهضت مقاومت ملی ایران	۱۳۰	
۳- فعالیت و تشکیلات نهضت مقاومت ملی ایران ۱۳۳۳ - ۱۳۳۲ - ۱۸۷	۱۳۴	
الف- فعالیت‌ها	۱۷۷	

- تظاهرات ۱۶ مهر ۱۳۳۲ و تعطیلی بازار.....	۱۳۴
- تظاهرات عمومی ۲۱ آبان ۱۳۳۲	۱۳۸
- تظاهرات ۱۶ آذر ۱۳۳۲	۱۴۳
- انتخابات مجلس شورای ملی دوره هجدهم	۱۴۶
- نهضت مقاومت ملی و قشقایی ها.....	۱۵۱
- مخالفت با قرارداد کنسرسیومن	۱۵۴
- نهضت مقاومت و رفع اختلاف نیروی سوم.....	۱۶۰
- نهضت مقاومت و دکتر حسین فاطمی	۱۶۳
- آیت الله زنجانی و فدائیان اسلام	۱۷۰
- نشریات نهضت ..	۱۷۳
ب- تشکیلات.....	۱۷۷ - ۱۸۷
- کمیته مرکزی	۱۷۷
- کمیته بین الاحزاب	۱۷۷
- کمیته بازار.....	۱۷۹
- کمیته دانشگاه	۱۷۹
- کمیته محلات.....	۱۸۰
- کمیته روحانیون.....	۱۸۱
- کمیته تعلیمات.....	۱۸۳
- کانون نشر حقایق اسلامی	۱۸۴

۴- نهضت مقاومت ملی در فاصله سال‌های ۱۳۳۹ تا ۱۳۳۴ ۱۸۷-۲۰۶
الف- نهضت مقاومت ملی ایران ۱۳۳۵ - ۱۳۳۴ ۱۸۷
ب- نهضت مقاومت ملی و بازداشت‌های سال ۱۳۳۶ ۱۹۴
ج- نهضت مقاومت ملی ۱۳۳۶ - ۱۳۳۹ ۲۰۰
- نتیجه‌گیری ۲۰۶
- فصل چهارم: از تشکیل مجدد جبهه ملی تا پیروزی انقلاب اسلامی ۱۳۳۹ - ۱۳۵۷ ۲۱۶-۲۸۷
- درآمد ۲۱۷
۱- آیت‌الله حاج سید رضا زنجانی از تشکیل جبهه ملی دوم تا شکل‌گیری جبهه ملی سوم ۲۱۸-۲۵۷
الف- آیت‌الله زنجانی و جبهه ملی دوم ۲۱۸
ب- آیت‌الله زنجانی و جبهه ملی سوم ۲۲۷
ج- جبهه ملی سوم در خارج از کشور ۲۳۶
د- آیت‌الله زنجانی و دکتر مصدق ۲۴۰
ه- آیت‌الله زنجانی و نهضت آزادی ایران ۲۴۲
و- آیت‌الله زنجانی و نهضت روحانیون ۲۴۸
۲- دوران فترت جبهه ملی ۱۳۴۴ - ۱۳۵۶ ش ۲۵۷-۲۶۷
الف- تلاش برای احیای جبهه ملی ۲۵۷
ب- جدایی بحرین از ایران و تداوم مبارزات سیاسی ۲۶۴

۳- احیای جبهه ملی ۲۶۷- ۲۸۵
الف- نامه سرگشاده به شاه ۲۶۷
ب- اتحاد نیروهای جبهه ملی و انقلاب اسلامی ۲۷۳
- نتیجه گیری ۲۸۵
- فصل پنجم: تلاش در جهت استمرار جبهه ملی در نظام جمهوری اسلامی ایران(۱۳۵۷-۱۳۶۲) ۲۸۷- ۳۴۴
- درآمد ۲۸۸
۱- از پیروزی انقلاب تا سالگرد قیام ۳۰ تیر ۲۸۹
۲- در راه اتحاد بزرگ ملی ۲۹۹
۳- بینش سیاسی و ویژگی‌های اخلاقی آیت‌الله زنجانی ۳۰۷- ۳۱۶
الف- بینش سیاسی ۳۰۷
ب- ویژگی‌های اخلاقی ۳۱۳
- نتیجه گیری ۳۱۶
- پایان سخن ۳۱۷
- کتاب نامه ۳۲۴
- ضمائیم ۳۲۵

میهن دوستی، اندیشه‌های میهن و تعلق به زادگاه و سرزمین نیاکان، از آغاز شکل‌گیری زندگی اجتماعی در ایران وجود داشته است و به گواهی تاریخ، این عاطفه طبیعی با فرهنگ و آرمان‌های دینی مردم کشور ما در پیوند بوده است. در مجتمعه‌های حکومتی ملت ما، وطن را مادر دوم نام نهاده‌اند. مهرورزی به میهن، امری ساکن نبوده و در طی تاریخ دگرگونی و تغییراتی یافته است و به نسبت شرایط و موقعیت‌ها در بعدهای چندگانه شهرگرایی، منطقه‌گرایی و کشورگرایی، با هم یا جدای از هم، رشد کرده است.^(۱) با این حال، صاحب‌نظران، ناسیونالیسم را ایدئولوژی متعلق به دوران جدید دانسته، پیدایش و رشد آن را از تشکیل دولت‌های آلمان و ایتالیا در قرن نوزدهم میلادی می‌دانند.^(۲) «ریچارد کاتم» ناسیونالیسم را این چنین تعریف می‌کند: «اعتقاد گروه بزرگی از مردم به اینکه یک جامعه سیاسی و یک ملت‌اند و شایستگی تشکیل دولتی مستقل را دارند و مایلند وفاداری به جامعه را در اولویت قرار داده، بر سر این وفاداری تا آخر بایستند.»^(۳) ناسیونالیسم به معنای سیاسی و حکومتی (ملت - دولت) به سه نوع تقسیم می‌گردد: یکی ناسیونالیسم اروپایی که رو به قدرت سیاسی داشته و به تناسب بسط قدرت سیاسی و اقتصادی، تحول یافته و به استعمار ختم می‌شود. نوع دیگر ناسیونالیسم، به اصطلاح، «ناسیونالیسم مثبت» نام دارد که در آن به قوم، کشور و گذشته خود تفاخر می‌کند و در شکل افراطی‌اش، به نژادپرستی کشیده می‌شود.

۱. برای توضیح بیشتر، ر.ک: ناصر تکمیل همایون: میهن دوستی در ایران، ص. ۴۱ - ۵۷.

۲. رضا داوری: ناسیونالیسم، حاکمیت ملی و استقلال، ص. ۱۱.

۳. ناسیونالیسم در ایران، ص. سی و دو.

جلوه دیگر ناسیونالیسم، استقلال طلبی در مقابل استیلای قدرت‌های استعماری و استکباری است. طرفداران این نوع ناسیونالیسم، به جای سرگرم شدن به اوهام و خیالات، پنجه در پنجه قدرت‌های استعماری می‌اندازند تا بندهای سلطه‌گر را پاره کنند. این ناسیونالیسم در صورت نهضت ملی و در مبارزه سیاسی، مخالفتی با دیانت ندارد و مورد تأیید شخصیت‌های دینی و روحانی جامعه نیز می‌باشد.^(۱)

میهن دوستی در ایران تا دوران معاصر و برخورد با مغرب زمین، محتوای اسلامی داشته است. مفهوم میهن دوستی و پاسداری از استقلال کشور ایران، زمانی برجستگی بیشتر به دست آورد که کلیت جامعه ملی زیر سلطه یا در معرض نابودی قرار گرفت. علاوه بر آن، مقایسه عقب ماندگی‌های ایران و خرابی وطن در برابر پیشرفتگی و آبادانی مغرب زمین، نوعی دفاع روانی از «هویت اجتماعی میهن»، مسأله بازگشت به دوره‌های کهن تاریخی و باز شمردن افتخارهای ملی را در ادبیات سیاسی میهن دوستان ایرانی، زنده‌تر ساخت.^(۲) «تا آنجا که اسناد و مدارک بیان می‌دارند، نخستین بار واژه وطن پرستی در سال ۱۲۶۵ قمری توسط امیرکبیر به کار گرفته شد.»^(۳)

نهضت تباکو را آغاز نطفه ملت و ملیت ایران دانسته‌اند. در عین اینکه منکر تاریخ هزاران ساله مردم ایران با زبان، آداب و خاطرات مشترک هم نیستند. نهضت تباکو، آغاز یک تحول بود و علمای دین آن را رهبری می‌کردند. در این نهضت، خودآگاهی ملی پیدا شد و این خود آگاهی، مقدمه تحولات فکری و سیاسی شد که به انقلاب مشروطیت رسید. در مشروطیت، مسأله ملی و ملیت صریحاً مطرح شد و اهمیت یافت.^(۴)

۱. داودی، «همان اثر»، ص. ۲۴ - ۲۳.

۲. تکمیل همایون: «همان اثر»، ص. ۶۱.

۳. «همان»، ص. ۷۷.

۴. رضا داوری: ناسیونالیسم و انقلاب، ص. ۲۴ - ۲۳.

برای روحانیت سنتی ایران، استقلال و بقای ایران در دفاع از اسلام تضمین شده است.

یعنی زمانی سخن از صیانت اسلام به میان می آید، تفسیر اجتماعی آن، حفظ حدود و ثغور ایران است. در برخورد با امپریالیسم و سلطه بیگانگان، اندیشه ها و علاقه های میهنی، صبغه سیاسی نیز پیدا کرد. در عهد قاجار، نوعی بیداری سیاسی و ملی در مردم به وجود آمد اما هم زمان در برداشت ها و اندیشه های برخی از روشنفکران ایرانی، اثرهایی از مفهوم میهن و میهن دوستی بر سیاق مغرب زمین نیز دیده می شود. بدین معنی که برخی از آنان، وطن را بی رابطه با دیانت دانسته (مانند میرزا فتحعلی آخوندزاده) و یا وطن را در پیوند با فرهنگ ایرانی و برخی از ارزش های اروپایی تعریف کرده اند. (مشهورترین آنها عبدالرحیم طالبوف است^(۱))

بنابراین «نخستین ناسیونالیست های ایرانی در ضمن از نخستین تجدد طلبان این کشور محسوب می شوند. هدف این مردان در ایجاد حکومت متمرکز و مرکزی قوی آن بود که به کمک آن، به عمر نظام فثودالی و فساد حکومتی پایان دهند و نگذارند منابع کشور در بست، در اختیار خارجیان و بیگانگان قرار گیرد. این هدف با ارزش های ناسیونالیستی پیوند نزدیکی دارد و هدف های گفته شده، در ضمن هدف تجدد خواهان نیز بود [[ند]].^(۲)»

ناسیونالیسم در ابتدا ایدئولوژی مبارزه با استعمار روسیه و انگلیس و پس از پیوند خوردن عناصر سنتی ضد ناسیونالیسم با آنها، وسیله مبارزه با آن نیز گردید. با فاصله گرفتن حکومت (قاجار و سپس پهلوی) از ملت و ارزش های ملی و سرسپردگی به بیگانه، جنبش ناسیونالیستی مستقیماً متوجه استبداد داخلی و تکیه گاه خارجی آن شد. پس از نهضت مشروطیت، قیام شیخ محمد خیابانی، کلنل محمد تقی خان پسیان، قیام جنگل و... بهترین نمونه های آمیزش عناصر

۱. تکمیل همایون: «همان اثر»، ص. ۷۱ - ۷۰.

۲. ناسیونالیسم در ایران، ص. سی و چهار و سی و پنج، مقدمه مؤلف.

تجددخواه و دیندار بود که در برابر استبداد داخلی و سلطه خارجی قد علم کردند. منحط‌ترین شکل ملی‌گرایی - ناسیونالیسم مثبت (در تقسیم بندهی محققان) - در دوران حکومت رضاشاه (۱۳۲۰ - ۱۳۰۴ ش) رواج یافت.

برخی نویسندهان، حرکت‌های ناسیونالیستی رضاشاه را دنباله ناسیونالیسم و ملیت خواهی زمان مشروطه و مبارزات ملت ایران در جنگ جهانی اول بر ضد اشغالگران دانسته‌اند، که با اهدافی نظیر اخراج بیگانگان از کشور و جلوگیری از دخالت آنان، ایجاد روابط دوستانه با سایر ملت‌ها، برقراری امنیت و اصلاحات سیاسی و اقتصادی، ناسیونالیسم را احیاء کرد.

این دسته نویسندهان تا آنجا پیش می‌رفتند که حتی جنبش ملی شدن صنعت نفت را ادامه جنبش ناسیونالیستی مثبت خاندان پهلوی، و حاصل وحدت و امنیت این رژیم می‌دانستند. ناسیونالیسم مثبت را در برابر موازنہ منفی مصدق تبلیغ می‌کردند و در نهایت کودتای ۲۸ مرداد را نیروی ناسیونالیسم واقع بینانه و حقیقی در برابر منفی بافان (موازنہ منفی) قلمداد می‌نمودند و بنیانگذاری ناسیونالیسم مثبت را از همین زمان می‌دانند.^(۱)

اصولی که برای اینگونه ناسیونالیسم بر می‌شمارند در حقیقت توجیه کننده سیاست اعمال شده حکومت پهلوی در طول دوران زمامداری خود است. به این معنی که حفظ منابع ملی و احترام متقابل میان ایران و دیگر کشورها (منظور آمریکا) و برقراری رابطه با سایرین به جای بی‌طرفی و قطع رابطه، دوستی و احترام به منافع دیگران نه دشمنی و تجاوز به منافع آنان، خلق و ایجاد و ابتکار به جای تخریب و انهدام، بالا بردن سطح زندگی و شعور اجتماعی از طریق استفاده از سرمایه‌گذاری و متخصصان خارجی^(۲) و... به عنوان اصول ناسیونالیسم مثبت تبلیغ

۱. ح. آرایش: ناسیونالیسم مثبت در برابر بی‌طرفی مثبت، ص. ۱۱ - ۵.

۲. «همان»، ص. ۳۴ - ۱۲.

می‌گردید. البته این اصول بعدها ساخته و پرداخته شد و منطبق با سیاست روز اعلام گردید. پیش از آن و در همان زمان رضاشاه، مظاهری از این نوع ناسیونالیسم، یعنی تفاخر به قوم و نژاد، موجب تحت الشعاع قرار گرفتن آموزه‌ها و شعایر دینی و مذهبی نیز گردیده بود و همین امر در نگاه برخی، چهره‌ی واقعی ناسیونالیسم را خدشه‌دار می‌ساخت، هنگام اضافه بر اینکه، استبداد رضاشاهی، امکان هرگونه تظاهر به میهن دوستی واقعی را از مبارزان سلب می‌کرد. پس از این دوران، کسانی در صدد سازش میان ارزش‌های ناسیونالیستی با قواعد مذهبی برآمدند. کسانی که به مذهب و دخالت آن در امور اجتماعی معتقد بودند و ناسیونالیسم را ابزاری برای حفظ دیانت در کشور و نجات آن از سلطه بیگانگان و مبارزه با استبداد می‌دانستند. علت پیوند ناسیونالیسم و مذهب در ایران، استقلال روحانیت شیعه از حکومت بوده است. روحانیت ملی‌گرا امید داشت با اجرای قانون اساسی، قدرت سلطنت محدود شود. جهت‌گیری ناسیونالیسم مذهبی، علیه استبداد حاکم بود و علاوه بر آن، قطع نفوذ خارجی و جلوگیری از سلطه آنان بر کشور. ناسیونالیسم ایرانی در دهه ۱۳۲۰، از نمونه ناسیونالیسم‌های قرن بیستم بود که «منکر قدرت اخلاقی و معنوی دولت مرکزی خود^(۱)» گردید.

«اهمیت ناسیونالیسم مدیون توانایی آن برای تجلی بخشیدن به اراده مردمی که قادر به تصمیم‌گیری راجع به خود هستند و احترام به اراده آنان به عنوان مردمی که قادر به توسعه فرهنگ شخصی شان هستند؛ می‌باشد.^(۲)

نتایج حوادث شهریور ۱۳۲۰ در ایران بسیار گسترده بود. از یکسو برچیله شدن بساط حکومت مقتصد مرکزی مستبد و ایجاد فضایی نسبتاً آزاد که به آزادی خواهان و میهن دوستان

۱. گلن جی بارگلی: ناسیونالیسم قرن بیستم، ص. ۱۸۶.

۲. مونتسرات گیرنا: مکاتب ناسیونالیسم، دولت - ملت در قرن بیستم، ص. ۱۰۵ - ۱۰۶.

امکان جولان و فعالیت می‌داد. از دیگر سو، حضور و نفوذ بیگانگان در کشور که به فاصله زمانی کوتاه از پایان جنگ جهانی دوم بر سر تصاحب منابع نفتی ایران با یکدیگر به رقابت پرداختند. حوادث آذربایجان در فاصله سال‌های ۱۳۲۵ - ۱۳۲۴ ش، تحرک نیروهای مؤمن و مبارز در مجلس در برابر امتیاز خواهی بیگانگان، حاصل این وضعیت بود. در ادامه از آنجایی که امکان مشارکت نیروهای مردمی در زندگی سیاسی کشور بیش از گذشته فراهم شد، آگاهی سیاسی افزایش یافت و بالتبع ناسیونالیسم (ملیت خواهی) دوباره آشکار گردید. در مجلس شورای ملی و در سطح جامعه، میان تجدد خواهان و دینداران ناسیونالیست ائتلافی پدید آمد که نهضت ملی کردن صنعت نفت، نهال نوپای آن و ملی شدن صنعت نفت ایران، میوه و ثمره آن بود. جبهه ملی مشکل از نیروهای ملی و مذهبی در پی اعاده «هویت ملی» و استقلال کشور بود. هویتی که فراتر از نژاد، زبان، مذهب و قومیت است. اینها هر کدام به تنها ی لایه‌ای از «دنیای هزارتو» هستند و آنانکه هویت ملی را منحصر به یکی کنند، به بیراهه رفته‌اند. راز همدلی و همکاری ملیّون یعنی میهن دوستان مسلمان و مذهبیون یعنی روحانیت میهن دوست، در همین نکته نهفته است. پیروزی ملت ایران (نه مصدق و یا کاشانی) در نهضت ملی و سپس تشکیل دولت ملی، اولین گام در بازیافتن هویت ملی و حقوق از دست رفته و پایمال شده ملت ایران بود که با کودتای آمریکایی - انگلیسی ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ نافر جام ماند.

ناسیونالیسم واقعی هیچ تضادی با آموزه‌های دینی ندارد. شاهد این مدعای تجمع ارزش‌های ناسیونالیستی و آموزه‌های اسلامی در وجود امثال مصدق و کاشانی و پیش از آنان بهبهانی، طباطبایی و مدرس است. در دوران مبارزات ملیّون و مذهبیون برای ملی کردن صنعت نفت، و کوتاه کردن دست استعمار پیر انگلستان از منابع اقتصادی ایران، مصدق و کاشانی شاید هر دو